

ÜMMET FIKHI

Âyetler ve hadisler birlik beraberlik ve dayanışma içerisinde olmanın zaruretine, 'Ümmet' olmanın gerekliliğine birçok açıdan yer vermektedir. Söz konusu nasları kuşatıcı mahiyette olan 'Medine Vesikası' bu itibarla son derece önemlidir. Medine Vesikası, Hz. Peygamber'in (sav), Mekke'den Medine'ye hicretinden sonra Medine'de kurulan İslam Devleti'nin anayasası mesabesinde olmak üzere yazdığı mukavelenâmedir. Zamanın şartları çerçevesinde birçok maddeye yer veren, mahiyeti itibariyle evrensel kaideleri barındıran Medine Vesikası 'Ümmet Fıkhını' ortaya koymakta; Ümmet olmanın somut adımlarını tesis etmektedir.

Bugün tüm Müslümanlara seslenen, Ümmet-i Muhammed'in (sav) her bir parçasının diğerlerine karşı taşıdığı sorumlulukları belirleyen kanunlardan bazıları şunlardır:

"Mü'minler, ağır mâlî mesuliyetler altında bulunan hiçbir Mü'mini yalnız bırakmayacaktır/bırakamaz."

"Hiçbir Mü'min, diğer bir Mü'min aleyhinde antlaşma yapmayacaktır/yapamaz."

"Takva sahibi Mü'minler, kendilerine saldıran, planlar kuran, cürüm, düşmanlık yahut da fesat çıkarma kastı taşıyan kimselere hep birlikte karşı koyacaktır/koymalıdır. Bu kimse onlardan birinin evladı bile olsa hepsinin eli onun aleyhine kalkacaktır/kalkmalıdır."

"Hiçbir Mü'min, bir kâfir için bir Mü'mini öldürmeyecektir/öldüremez."

"Hiçbir Mü'min, diğer bir Mü'min aleyhine hiçbir kâfire yardım etmeyecektir/edemez."

"Allah'ın himayesi tektir; Mü'minlerin en ehemmiyetsizlerinden birinin himayesi, onların hepsi için hüküm ifade edecektir/etmelidir. Zira Mü'minler diğer insanlardan ayrı olarak birbirlerinin kardeşidirler."

"Mü'minlerin himayesi tektir. Hiçbir Mü'min Allah yolunda çıkılan harpte, diğer Mü'minleri hariç tutarak bir sulh antlaşması yapmayacaktır/yapamaz. Bu sulh yapılacaksa ancak Mü'minlerin tamamını kapsayacak şekilde ve adâlet üzere yapılacaktır/yapılmalıdır." {Medine Vesikası}

فقه الأمة

تناولت الآيات والأحاديث النبوية ضرورة الوحدة والتضامن، أي ضرورة أن نكون "أمة" في جوانب عديدة. وفي هذا الصدد، تعتبر "وثيقة المدينة" التي تشمل النصوص المعنية، في غاية الأهمية. وثيقة المدينة المنورة، وهو العقد الذي كتبه النبي صلى الله عليه وسلم دستوراً للدولة الإسلامية التي قامت في المدينة المنورة بعد هجرته من مكة إلى المدينة. ووثيقة المدينة المنورة، التي تتضمن مواد كثيرة في إطار أحوال العصر، وتحتوي بطبيعتها على قواعد عالمية، تكشف عن "فقه الأمة"؛ فهو يحدد الخطوات الملموسة لتصبح أمة.

بعض القوانين التي تخاطب جميع المسلمين اليوم وتحدد مسؤوليات كل جزء من أمة محمد تجاه الآخرين هي كما يلي:

"لا يمكن لأي مؤمن أن يقطع عهداً ضد مؤمن آخر."

"يجب على المؤمنين الأتقياء أن يقاوموا متحدين أولئك الذين يهاجمونهم، ويخططون، ويعتزمون التسبب في الجريمة أو العداوة أو الأذى. وحتى لو كان هذا الشخص ابن أحدكم، فسترفع عليه أيديهم جميعاً."

"لا يستطيع مؤمن أن يقتل مؤمناً من أجل كافر."

"لا يستطيع مؤمن أن ينصر كافرًا على مؤمن آخر."

"ذمة الله واحدة. إن حماية واحد من أقل المؤمنين تأثيراً عليهم جميعاً. لأن المؤمنين بعضهم إخوة لبعض دون الناس."

"إن للمؤمنين حماية واحدة. ولن يستطيع أي مؤمن أن يعقد اتفاق سلام دون غيره من المؤمنين أثناء

حرب في سبيل الله. "إذا كان لهذا السلام أن يتم، فيجب أن يتم فقط بطريقة تشمل جميع المؤمنين

وتكون عادلة." {وثيقة المدينة المنورة}

محرر العدد الخاص بغزة

Dr. Murat BAHAR

مترجم إلى العربية

Dr. Yasir OSMANOĞLU

UMMAH FIQH

The verses and hadiths give place to the necessity of being in unity and solidarity and the necessity of being an ‘Ummah’ in many aspects. The ‘Constitution of Medina’, which encompasses the aforementioned texts (naşş), is extremely important in this respect. The Constitution of Medina is a contract dictated by the Prophet Muhammad (peace be upon him) to be the constitution of the Islamic State established in Madinah after his migration from Mecca to Medina. The Constitution of Medina, which includes many articles within the framework of the conditions of the time and contains universal principles in terms of its nature, reveals the ‘Ummah Fiqh’ and establishes the concrete steps of being an Ummah.

Some of the laws that address all Muslims today and determine the responsibilities of each part of the Ummah of Muhammad towards others are as follows:

“Believers will not/can not leave any believer alone who is under heavy financial burdens.”

“No believer will/can make a treaty against another believer.”

“The pious believers will/should collectively oppose anyone who attacks them, who plots against them, who intends to commit crime, enmity or mischief. Even if he is the son of one of them, all of them will/should raise their hands against him.”

“No believer shall kill a believer for a infidel.”

“No believer will/can help a infidel against another believer.”

“Allah’s protection is one; the protection of one of the least of the believers will/should apply to all of them. This is because the believers are brothers to each other apart from other people.”

“The protection of the believers is one. No believer will/can make a peace treaty excluding other believers in a war in the way of Allah. If this settlement is to be made, it will/should only be made in a way that is inclusive of all the believers and with justice.” {The Constitution of Medina}

*Gaza Special Issue Editor
Asst. Prof. Murat BAHAR*

*Translated into English
Asst. Prof. Ibrahim KORHAN*